

динарецъ — преводчикъ, като минавалъ покрай една голѣма и добра барака, съгледалъ прѣзъ отворената врата много пълни торби и, като се убѣдилъ, че това сж пари — хазната, повикалъ единъ опълченецъ, турилъ го на часа и слѣдъ това доложилъ на Генералъ Скобелева.

Ако се търпѣли Турцитѣ въ нѣщо оскѣдностъ, то това е било въ дрѣхи. Наистина, повечето отъ турскитѣ войници бѣха облѣчени само съ мундири, и то испокѣсани, общата имъ пѣкъ бѣха плитки еменни или опинци. Всичкитѣ съ фесове, върху които нѣкои имаха увити чалми.

Днесъ на 29 Декемврий нова радостъ, ново тържество! Когато се върнахъ при дружината, научихъ се, че Турцитѣ на шипченската позиция сж се прѣдали на Генералъ Радецки. И тъй слѣдъ Османъ Пашовата армия, се прѣдаде, подиръ ожесточения бой, на побѣдителитѣ и шипченско-шейновската на Веселъ Паша армия, въ която се брояха повече отъ 40.000 войника, 70 орудия, 4 паши и много щабъ и оберъ офицери и 10 знамена. Всичкитѣ складове на тая армия останаха въ рѣцѣтъ на побѣдителитѣ.

Получи се заповѣдь отъ щаба на опълчението, дружинитѣ да бѣдатъ приготвени и отведени на опрѣдѣленото мѣсто за панихида, която ще се отслужи за падналитѣ, въ вчерашната и оняденшни битки, войници Дружинитѣ се отведоха на една поляна, гдѣто бѣха пристигнали частитѣ и отъ 16-а дивизия. Отслужи се панихида, а слѣдъ нея молебенъ.

Слѣдъ молебена Генералъ Скобелевъ благодари опълченцитѣ съ слѣдующитѣ думи:

— Юнаци! Благодаря ви за добрата служба и юначеството, което вий показахте въ вчерашния бой. Вий юнаци, се бихте не по лошо отъ вашитѣ другари по орѣжието — войниците отъ руската армия, която армия сжествува повече отъ двѣстѣ години. А когато благодареше рускитѣ войници, генерала имъ каза: — Благодаря ви, братци! Вий съ помощта на българскитѣ опълченци, отъ които трѣбва да вземате